

Huth Gergely: Pressman a Terror Házában

2023 június 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Nem is sejtettük, hogy Biden egy ifjú Marxszal ajándékoz meg bennünket

Joe Biden fővárosunkba küldött követe, David Pressman nyitotta meg pénteken az idei pride hónapot. (Észre sem vettük, de az LMBTQ-lobbi éves agitációs programsorozata immár Magyarországon is egy hónaposra bővült. Miként a Telex buzgón hirdeti: a hónap a Budapest Pride-felvonulással és a Rainbow Partyval éri el csúcspontját július 15-én.) Mindenesetre a meteorológiai és ideológiai kánikula kezdete erőse sikerült. Pressman a megnyitó előestéjén díszvacsorára hívta a szivárványos ügyek pártfogóit.

„Az LMBTQ-közösség ünnepi időszakába lépve elismerjük azokat, akik minden magyar szabadságának, egyenlőségének és emberi jogainak előmozdításán fáradoznak” – írta ki a nagykövet a Facebook-oldalára. A mellékelt képekből kiderül, hogy a valóban színes asztaltársaságban ott volt például a magyar tinik egyik nagy bálványa, az egymillió TikTok-táborral büszkélkedő, női ruhákban és szőke Diana hercegnő-frizurával tündöklő Strenner Antal, ismertebb nevén WhisperTon. Ebből Varga Ádám kollégám szerint arra következtethetünk, hogy Pressman elirigyelte a Megafont, s a beháborúzó dollármédia helyett majd ilyen WhisperTonoknak gurítja a zsetont, hogy a jövő évi EP- és önkormányzati választásokon most már tényleg megbuktassák Orbán Viktort.

Szóval a finom falatok alig csúsztak le Pressman komisszár úr torkán, máris elkövetkezett a pride hónap nyitóbulija a margitszigeti Kristály Színtérben (jók ezek a nevek – minek a színtere lehet ez?). Itt a melegsakma jeles képviselői után fellépve Pressman már-már a nagy előd Fidel Castrót lepipáló beszédet tartott. Hosszúságát tekintve mindenképp, de rögtön kiderül, hogy tartalmilag is helytálló a magállapítás. Többek között látomásaival is megajándékozta a tarka hallgatóságot „Kétségtelenül provokációval vádolnak majd, illetve hogy nyugati bölcsességet importálok és obszcén értékeket erőltetek, miközben beavatkozom Magyarország belügyeibe. Ez legalább annyira kiszámítható, mint amennyire unalmas. Ami egészen biztosan nem fog megtörténni, az az, hogy bármelyik, a kormány által fogva tartott és ellenőrzött médium teljes egészében publikálja ezt a beszédet” – vetítette előre Pressman, de tévedett, mert a beszédet rögtön és csonkítatlanul közölte a Magyar Nemzet és a PestiSrácok.hu – nem mintha magunkra vennék a jelzőket.

Majd megtudhattuk, hogy mikor történt meg az igazi rendszerváltás: „Magyarország és a magyar emberek döntése volt 2003-ban – húsz évvel ezelőtt – az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló törvény elfogadása. [...] Egy olyan döntés, amely az elnyomás és az önkényuralom korszakából a szabadság és – merem mondani – a szeretet korszaka felé mozdul el. Szabadság és szerelem. A magyar emberek ezt választották, mert megtapasztalták az ellenkezőjét.”

Ha nem volnánk – sajnálatos módon – éppen egyidősek, a beszéd stílusa alapján azt gondolnám, hogy Pressman anno titokban kijárta a budapesti foxi-maxit, a Marxizmus–Leninizmus Esti Egyetemet, azaz a buflákabb pártkáderek továbbképzőjét. Azért a nagykövet úr a közelmúlt magyar történelmébe csak beletúrhatott volna, s akkor talán tisztában volna vele, hogy hogyan nézett ki a „szabadság, szerelem és szeretet korszaka” húsz évvel ezelőtt, a Medgyessy–Gyurcsány-kormányok regnálása idején.

Ugyanakkor – bölcselkedett tovább Pressman – a szabadság és szeretet kora 2010-ben gellert kapott, s felváltotta azt a terror és az elnyomás rémuralma. Minderről a Terror Házában gyűzött meg: „Nemrég meglátogattam a múzeumot a folyó túloldalán, Pesten. A legmegrendítőbb dolog az volt a számomra, ahogy a kormány az embereket besúgókká próbálta tenni. Magyar embereket a magyar emberek ellen, szomszédokat szomszédok ellen, testvéreket testvérek ellen, szülőket saját gyermekeik ellen – családokat családtagok ellen –, és mindezt az elnyomás szolgálatában [...], kevesek felhatalmazása a sokak kárára. [...] Lehetetlen nem észrevenni a hasonlóságot az önkormányzatuk év eleji döntésében, amely arra ösztönzi a szomszédokat, hogy jelentsenek a hatóságoknak gyermekeiket nevelő meleg szomszédjaikról. A szomszédok egymás ellen fordítása a titkos ügynökök és besúgók, a félelem és az átlás sötét múltját idézi fel ebben az országban és régióban, amit nem kell bemutatnom. Megteszi helyettem a múzeum.”

Majd kiderült, hogy ilyesmire a világon rajtunk kívül csak a legnagyobb Hitler, azaz csak Putyin képes:

„Mind Oroszországban, mind Magyarországon – a melegséggel kapcsolatos társadalmi viták visszaszorítását megelőzően és azzal egy időben – a független intézmények és a civil társadalom fórumait is bezárták. [...] Ártatlannak tűnő, a gyermekek védelmét szolgáló törvényekkel kezdődik. Azután arra kérik bennünket, hogy jelentsünk szomszédainkról, barátainkról, családtagjainkról. Elmenk gettóit, a politikánk gettóit – és végső soron közösségeink gettóit – tégláról téglára építik fel ezek a lépések.”

És persze mi, magyarok vagyunk a habarcs a gy?lölet falában: „Tömegek hallgatása a habarcs a halálos téglák között” – emelte fel mutatóujját a mi kis Marx-fiókánk. Még szerencse, hogy a barna habarcsban vannak szivárványszínekben csillogó homokszemek, például WhisperTon, ?k a jó emberek, „akik legbelül hisznek abban, hogy soha többé nem fogják elfelejteni, hogyan kezd?dött mindez. Hogyan ragyogtak a sárga csillagok a rózsaszín háromszögek mellett a kísértetiesen csendes és kora esti órákban. [...] Az elképzelhetetlenhez vezet? út nem egy éjszaka alatt épül fel. Lépésr?l lépésre halad, gy?lölettel, opportunizmussal és cinkossággal van kikövezve. [...] És persze a tömeges hallgatás!”

Durva.

Egy Márki-Zay Péterbe oltott Vásárhelyi Mária! Persze nemcsak Orbán Viktor a hibás, s?t az ? nemzetközi holokauszt-emléknapon elmondott beszédét példaként idézte Pressman, hanem a kormány opportunistái, akik törvényekkel veszik célba az „LMBTQI+ személyeket”, amelyekkel megkérd?jelezzik méltóságukat, aláássák emberségüket és veszélyeztetik az egyetemes értékeket, csakúgy, mint Amerikában a Trump-korszakban és ma is egyes államokban.

Természetesen a zavaros futam közepe felé Pressman csak eljutott odáig, hogy alulról jöv?, forradalmi változás vethet véget a rettegésnek, egyszersmind garantálhatja a pride hónap zavartalanságát és megalapozhatja a fényes jöv?t: „A polgároknak képeseknek kell lenniük számonkérni kormányukon saját vállalásaik betartását.” És még egy mondat a még hosszan és zavarosan folytatódó szöveg?l, amit, ha rajtam múlna, minden pride esemény dísztribünjére rózsaszín nagy bet?kkel íratnám ki, s amely a forradalmi ifjúság jelmondatává is kívánkozik: „Az emberi méltóságért folytatott küzdelem, mint maga a demokrácia, nem cél, hanem folyamat.”

Tavasszal az Egyesült Államok kormánya az egész nemzetünket gyalázta meg a botrányos óriásplakát-kampányával, hiszen a plakátokon az állt, hogy a békepárti álláspontunkkal elárultuk az egyik legnagyobb nemzeti teljesítményünket, 1956-ot. Most habarcsok lettünk a gy?lölet falában, besúgók, ávós pribékek, a nyilas és kommunista rémuralom folytatói. Mi jön még, Pressman úr?

Nem kellene önnek végre összecsomagolnia, és békén hagynia bennünket? Viheti vacsoracimboráit és spionjait is! Ön is jobban járna, efféle botcsinálta filozófusokra és félm?velt világboldogítókra sokkal nagyobb ma a kereslet a világ boldogtalanabb, nyugati térfelén! Megtanulhatta volna, kilencmillió fasisztával nehéz...

Huth Gergely - www.magyarnemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

